

I van descobrir la platja

Corria l'any 1986 quan un grup de valencians van decidir que a l'estiu la platja era el millor lloc per a fugir de la calor, gaudir d'una bona companyia, sentir música, prendre una copa i "alguna cosa més". "Perquè nosaltres no volem ser només un bar de copes", ens comenta Alejandro, el relacions públiques de Teatro. I per evitar-ho començaren a organitzar tota mena d'activitats culturals: expo-

sa que es defensa millor de la competència perquè munta més soroll".

Patacona, al terme municipal d'Alboraia, és el límit nord de València, però en estiu es converteix en la seua destinació. Les platges de la capital no poden albergar la gentada que busca la brisa marina per sobreviure al càstig de la temperatura estival i la Patacona n'ha pres el relleu.

Ni l'ajuntament ni cap altre organisme

Després continuem fins a les set".

Cada nit, la zona es pobla de tota mena de tribus, però els caps de setmana l'allau és desbordant. "S'ha calculat que a tots els locals de la platja, que no són més de sis, poden arribar a venir més de 20.000 persones i vindrien encara que hagueren de botar per la muntanya, que més o menys és el que fan, perquè ja has vist que els accesos són un desastre", ens co-

sions de pintura durant tot l'estiu, d'escultura, *performances* i festivals musicals. Però l'èxit no perdona i Teatro ha de pagar ara el preu de la seua victòria. "Ens decidírem a muntar el primer local a la platja de la Malva-rosa i l'ajuntament ens despatxà, així que vinguerem ací, a la platja de la Patacona. Al principi estàvem tots sols, però ara la zona ha tingut un èxit absolut. Els altres locals ens envolten i per això no hem pogut celebrar el festival de jazz que hem anat organitzant des del primer any. La contaminació acústica és excessiva. L'hem canviat per un de sal-

s'ha dedicat a conservar-la i fora de l'espai que ocupen els envelats que protegeixen els espais lúdics, la brutícia i la contaminació la cobreixen. "Jo, ens comenta un dels propietaris de Teatro, no la veig, no vull veure-la. No sé per què no s'ha projectat aquest espai. Que a finals del segle XX, València encara estiga planejant el seu passeig marítim és un poc vergonyós". Però, encara que vulguera, no podria veure la platja perquè els horaris són privatis. "Ací obrim vora les dotze de la nit, ens comenta una de les cambres, i cap a la una o les dues ja s'anima.

menta Alejandro, "per això cal competir amb els altres llocs per tal de marcar una línia. La nostra està ben clara, oferta cultural i música *funky*, més relaxada que la *patxanga* o el *beat* però és clar, a l'estiu no pots evitar tampoc la salsa". El seu públic sap perfectament on ha anat. Teatro ha demostrat que es pot donar una oferta diferent per a l'oci. Estudiants de belles arts i qualsevol que tinga un projecte d'animació sap que pot comptar amb un espai obert per a l'experiment. La nit i la platja fan la resta.

Jaume Cervera